

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-25/2026-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Jelene Rajić i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ivane Jasprica Konjuh, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Presoflex d.o.o. OIB: 89550687104, Požega, Industrijska 30, kojeg zastupa odvjetnica Neva Radelić iz Odvjetničkog društva Stanić i Radelić j.t.d., Zagreb, Gradišćanska 34, protiv rješenja tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, OIB: 95857869241, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, klasa: UP/II-034-02/25-01/673, urbroj: 354-2/20-25-06 od 17. prosinca 2025., uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Grada Pleternica, OIB: 40247645244, Pleternica i HSB-GRADNJA d.o.o. OIB: 67774064216, Slavonski Brod, Ulica Nikole Zrinskoga 65A, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 5. ožujka 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/25-01/673, urbroj: 354-2/20-25-06 od 17. prosinca 2025.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena na odluku o odabiru Grada Pleternice broj: 11/25 od 5. studenoga 2025. kojom je kao najpovoljnija odabrana ponuda ponuditelja HSB-GRADNJA d.o.o. Slavonski Brod.
2. Tužitelj u tužbi navodi da je naručitelj neosnovano odbio ponudu tužitelja pogrešno ocjenjujući da u odnosu na ponudu tužitelja nije ovlašten primijeniti odredbu članka 293. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi. Tuženik u obrazloženju osporenog rješenja navodi da je naručitelj mogao primijeniti istu, ali da ne postoji obveza primjene te odredbe Zakona. Ističe da je u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda pod točkom 11. ponude koje se odbijaju, naručitelj detaljno obrazložio koje nedostatke je utvrdio u ponudi tužitelja zbog kojih razloga u odnosu na ponudu tužitelja nije primijenio članak 293. Zakona o javnoj nabavi. Tako je naručitelj naveo da je u postupku pregleda i ocjene ponuda naručitelj najprije utvrdio da tužitelj u svojoj ponudi u troškovniku vodovoda i kanalizacije, pod poglavljem D Sanitarije, za stavke od 01. do 20. nije unio

jedinične cijene podstavaka u okviru zadanih stavaka, dok je cijene zadanih stavaka odredio. Naručitelj je nastojao utvrditi smije li u odnosu na ove nedostatke troškovnika tužitelja primijeniti odredbu članka 293. Zakona te se zahtjevom od 6. listopada 2025. obratio Ministarstvu gospodarstva da mu izda mišljenje. Nakon primitka mišljenja Ministarstva naručitelj je pogrešnim tumačenjem tog mišljenja zaključio da je u istom ocjenjeno da naručitelj u odnosu na ponudu tužitelja nije ovlašten primijeniti odredbu članka 293. Zakona. To jasno proizlazi iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda i to točke 11. koju tužitelj u nastavku citira. Bit spora svodi se na činjenicu da tužitelj nije upisao jedinične cijene podstavki u određenom dijelu troškovnika vodovoda i kanalizacije (poglavlje D Sanitarije, stavke 01. do 20.), a naknadno popunjavanje tih jediničnih cijena u fazi pregleda ponuda predstavljalo bi nedopuštenu izmjenu i dopunu ponude, što da bi bilo protivno odredbi članka 293. stavka 2. Zakona o javnoj nabavi. Nadalje se navodi da naručitelj iz same ponude nije mogao provjeriti bi li naknadno upisivanje tih cijena utjecalo na cijenu ponude ili strukturu predmeta nabave, traženje da ponuditelj naknadno upiše sve te cijene značilo bi da ponuditelj naknadno formira dio svoje ponude. Ističe da naručitelj nije primijenio odredbu članka 293. stavak 1. Zakona, jer je pogrešno ocijenio da mu to nije dopušteno i da to predstavlja kršenje zakona. U predmetnom postupku je irelevantno je li naručitelj bio obavezan primijeniti članak 293. Zakona kad je naručitelj svoju odluku o odbijanju ponude tužitelja donio zbog toga jer je pogrešno smatrao da taj članak ne smije primijeniti. Iz naručiteljeve ocjene tužiteljeve ponude obrazloženje razloga za ocjenu ponude tužitelja, radnje pribave mišljenja Ministarstva kao i naručiteljevog odgovora na žalbu jasno proizlazi da bi u provedenom postupku naručitelj primijenio članak 293. Zakona da je pravilno ocijenio da je to dopušteno. Naime, naručitelj nije odbio primijeniti članak 293. Zakona zbog toga što isti nije obavezan primijeniti ga, nego zbog toga što je pogrešno smatrao da ga ne smije primijeniti. Ističe da je naručitelj svim ostalim ponuditeljima dopustio pojašnjenja i upotpunjavanja pa je povrijeđeno načelo jednakog tretmana. Smatra da je povrijeđena odredba članka 4. stavka 3. Zakona o javnoj nabavi, kojom je propisana obavezna primjena zakona na način koji omogućava učinkovitu javnu nabavu te ekonomično i svrhovito trošenje javnih sredstava. Tužiteljeva cijena je značajno jeftinija od ponude odabranog ponuditelja pa je zbog toga tužitelj i imao pravnog interesa na podnošenje žalbe. Kako je naručitelj propustio od tužitelja zatražiti upotpunjavanje ponude na temelju odredbe članka 293. stavka 1. Zakona i to zbog pogrešnog razloga predlaže da se poništi rješenje tuženika, da se poništi odluka o odabiru naručitelja te naloži naručitelju nadoknaditi tužitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 32.109,86 €.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je tužiteljeva ponuda odbijena kao nepravilna, odnosno kao ponuda koja nije sukladna zahtjevima i uvjetima iz dokumentacije o nabavi temeljem odredbe članka 295., a u vezi sa člankom 3. točkom 12. Zakona o javnoj nabavi. Naručitelj je utvrdio da tužitelj u troškovniku vodovoda i kanalizacije u poglavlju D Sanitarije za stavke 01. do 20. nije upisao jedinične cijene podstavki iako su za te podstavke bila predviđena polja za upis cijena, a dokumentacijom o nabavi nije propisano da se u tom dijelu jedinične cijene ne moraju navoditi. Stoga je naručitelj pravilno odbio ponudu tužitelja kao nepravilnu, odnosno kao ponudu koja nije sukladna zahtjevima i uvjetima dokumentacije o nabavi. Takvu

ocjenu tužitelj u suštini ne osporava te priznaje da je naručitelj razlog odbijanja njegove ponude osnovan. Tužitelj potpuno neosnovano tvrdi da je tuženik trebao poništiti odluku o odabiru s obzirom da je u žalbenom postupku nesporno utvrđeno da je naručitelj pravilno ocijenio ponudu tužitelja kao ponudu koja nije sukladna zahtjevima i uvjetima iz dokumentacije o nabavi. Tužitelj se fokusira na primjenu odredbe članka 293. Zakona o javnoj nabavi. Ističe da se naručitelj rukovodio mišljenjem Ministarstva gospodarstva. To što je tuženik u žalbenom postupku utvrdio da ne stoji neotklonjiv nedostatak troškovnika zbog kojeg naručitelj nije primijenio institut upotpunjavanja ne utječe na zakonitost naručiteljeve odluke o odbijanju ponude tužitelja. Tužitelj tvrdi da bi naručitelj, da je znao da može primijeniti institut upotpunjavanja iz članka 293. Zakona o javnoj nabavi, isti primijenio te bi na taj način otklonio nedostatak u ponudi tužitelja, dakle prejudicira koje radnje bi naručitelj poduzeo da je znao da se u konkretnom slučaju mogla primijeniti odredba članka 293. Zakona. Međutim, institut upotpunjavanja, a kako to proizlazi iz zakonskog izričaja odredbe članka 293. stavka 1. Zakona diskrecijsko je pravo, a ne obveza naručitelja. Naručitelj je svoju diskrecijsku ocjenu o neprimjeni članka 293. Zakona o javnoj nabavi temeljio rukovodeći se dosadašnjom praksom i mišljenjem nadležnog Ministarstva. U žalbenom postupku objasnio je razloge zbog kojih smatra da nije opravdano primijeniti odredbu članka 293. Zakona te naveo da je u troškovniku navedeno i „po potrebi“ prilikom čega je u izvedbi ugovora moguća situacija da u nekom od predviđenih kompleta nema potrebe za ugradnju montažnog elementa, a da upisana cijena kompleta sadrži i tu cijenu. Dokumentacijom o nabavi, iako su za navedene postavke bila predviđena polja za upis cijena, nije propisano da se u tom dijelu jedinične cijene ne moraju navoditi. Dakle, naručitelj je kako u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda, tako i u žalbenom postupku pojasnio okolnosti koje su u konkretnom slučaju rezultirale njegovom ocjenom da ne primijeni odredbu članka 293. Zakona o javnoj nabavi, a što je sve sukladno i praksi ovog Suda izraženoj u presudama poslovni broj: Us II-97/2024, Us II-247/2025. Nije sporno da u troškovniku ponude tužitelja koji se odnosi na troškovnik vodovoda i kanalizacije postoje nedostaci, tužitelju u tužbi čak nije ni sporno utvrđenje tuženika da se radi o otklonjivim nedostacima, već pogrešno prejudicira da bi bila donesena drugačija odluka, sve zbog zanemarivanja činjenice da članak 293. stavak 2. ni na koji način ne propisuje obvezu naručitelja upotpunjavati ponudu u odnosu na utvrđene, a otklonjive nedostatke. Takva obveza naručitelja ne proizlazi ni iz jedne odredbe Zakona. Glede povrede načela jednakog tretmana, treba reći da tužitelj to nije isticao u žalbi, a iznošenje tek u upravnom sporu predstavlja nedopušteni beneficium novorum, a što je potvrđeno i brojnim presudama Suda primjerice poslovni broj: Us II-286/2025, Us II-166/2025, Us II-10/2021, Us II-218/2021 itd. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva da Sud sam riješi stvar.

4. Grad Pleternica, naručitelj, ističe da tužitelj nije upisao jedinične cijene postavki u određenom dijelu troškovnika vodovoda i kanalizacije (poglavlje D Sanitarije, stavke 01. do 20.) iako za te postavke nije bilo predviđeno nikakvo izuzeće, dakle, njegova ponuda nije u skladu s izričitim zahtjevima dokumentacije o nabavi, a naknadno popunjavanje tih cijena predstavljalo bi nedopuštenu izmjenu i dopunu ponude. Naime, intencija naručitelja je bila dopustiti unos samo cijene kompleta u sklopu elektro

troškovnika, a ne i u ostalim troškovnicima te upire na dokument „2. Tehničke specifikacije.docx“. Omogućiti tužitelju da nakon isteka roka za dostavu ponuda i nakon što su mu poznate informacije o tijeku postupka dostavi novi dopunjeni dio troškovnika bilo bi suprotno načelu jednakog tretmana pri čemu upućuje na shvaćanje ovog Suda izraženo u presudi, poslovni broj: Us II-219/2023, čije dijelove citira. Naime, jedinične cijene podstavki važan su instrument za kasniji ugovorni odnos i situacijski obračun, za eventualne izmjene ili zamjene pojedinih elemenata, za procjenu opravdanosti i realnosti ponude. Da je naručitelj smatrao da ti podaci nisu važni ne bi ih tražio, a posebno iz razloga jer je u nizu stavaka već navedeno da se ugrađuju po potrebi. Upućuje na praksu tuženika te ističe da tužitelj ne osporava kako se prilikom izrade ponude nije pridržavao odredbe članka 280. stavka 4. Zakona dok su se svi ostali ponuditelji toga pridržavali te navodi da se ne može otkloniti sumnja da primjenom članka 293. Zakona ne bi došlo do pregovaranja u vezi s kriterijem odabira ponude, a nedostatak velikog broja jediničnih cijena pojedinih podstavaka uvođenjem nakon otvaranja ponuda, svakako bi bilo definiranje cijene, a što se može smatrati izmjenom ponude jer bi takvim postupanjem prvi put došlo do unosa jediničnih cijena koje nisu bile poznate prilikom otvaranja ponude. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

5. Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu HSB-GRADNJA d.o.o. u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj nije ispunio izričitu i nedvosmisleni uputu naručitelja vezano uz način popunjavanja ponuda – dio koji se odnosi na popunjavanje troškovnika te nije postupio u skladu s odredbama dokumentacije o nabavi. Ne manje važno, eventualno traženje pojašnjavanja i upotpunjavanja ponuda i dostava nadopunjenog troškovnika s jediničnim cijenama podstavki troškovnika u dijelu vodovoda i kanalizacije, stavke 01. do 20. dovelo bi do pregovaranja vezanih uz ponuđeni predmet nabave pa bi tužitelj bio doveden u povoljniji položaj u odnosu na ostala dva ponuditelja koji su predmetne stavke popunili u ponudi kako je to traženo u dokumentaciji o nabavi. U nastavku analizira stavke troškovnika 01. umivaonik – gosti i 02. umivaonik – invalidi te upućuje na odgovor na žalbu naručitelja u kojem je objašnjeno da bi eventualno traženje upotpunjavanja troškovnika (radi popunjavanja navedenih podstavki) došlo do pregovaranja u svezi s predmetom nabave, budući da bi od cijene kompleta trebalo oduzeti cijenu montažnog elementa koja jedinična cijena montažnog elementa nije navedena u troškovniku i u ponudi tužitelja. Takvim postupanjem tužitelj bi prvi put naveo jedinične cijene podstavki, koje nisu navedene u ponudi. Stoga je pravilno naručitelj ponudu tužitelja ocijenio nepravilnom. Tužitelj je u žalbi isticao da je njegovu ponudu u postupku javne nabave moguće i dopušteno upotpuniti u odnosu na cijene podstavki koje nedostaju te u žalbi nije tvrdio da je naručitelj obvezan upotpuniti njegovu ponudu, već da je to moguće i dopušteno. Ističe da naručitelj u odluci o odabiru i zapisniku o ocjeni nigdje nije naveo da ne smije primijeniti odredbu članka 293. Zakona, a tužitelj u svojoj žalbi nije pobijao navode naručitelja vezano uz razloge odbijanja ponude, nego je pobijao činjenicu da naručitelj ponudu tužitelja nije upotpunio te je pobijao mišljenje i navode mišljenja Ministarstva gospodarstva, Uprave za politiku javne nabave. Naručitelj se u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda i u odluci o odabiru u obrazloženju pozvao na to mišljenje, koje je citirao te je naveo da nije tražio pojašnjenje ili upotpunjavanje informacije ili dokumentacije te nije bilo izmjena ponude iz razloga jer ponuditelj nema pravni interes za dobivanje

ugovora. Smatra da su ovdje bitne odredbe dokumentacije o nabavi iz dokumenta „2-Tehničke specifikacije“ iz kojeg proizlazi da je naručitelj dao izričit nalog uputu da se sve stavke troškovnika moraju ispuniti osim jediničnih cijena u podstavkama kompleta u elektro troškovniku, a iz te izričite, jasne i nedvosmislene odredbe DON-a proizlazi da je samo za podstavke kompleta u dijelu elektro troškova određeno da se iste ne moraju popuniti jediničnim cijenama, jer iste služe samo kao orijentir što se sve nalazi u kompletu. Za razliku od navedenih podstavki koje nisu bitne naručitelju ostale stavke i podstavke pa tako i one navedene u troškovniku pod nazivom 2_Slavonska kuća__troškovnik__VIK u poglavlju D Sanitarije, za podstavke kompleta pod stavkama od 01. do 20., koje tužitelj nije popunio u svojoj ponudi, a koje su naručitelju bitne za realizaciju budućeg ugovora, naručitelj je odredio da iste moraju biti popunjene, jer se na njih ne odnosi izuzeće kako se odnosi na podstavke elektro troškovnika. U nastavku upire na shvaćanje ovog Suda izraženog u presudi, poslovni broj: Us II-219/2023 čije dijelove citira. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

6. Sud je sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24. – dalje: ZUS) odgovor tuženika i zainteresiranih osoba dostavio tužitelju.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Odredbom članka 280. stavka 4. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16. i 114/22., dalje: ZJN) propisano je da se pri izradi ponude ponuditelj mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi te ne smije mijenjati ni dopunjavati tekst dokumentacije o nabavi.

9. Prema odredbi članka 290. stavka 1. ZJN-a, nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik.

10. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je naručitelj dana 21. kolovoza 2025. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske objavio poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0009799, predmet nabave: radovi na izgradnji Centra za posjetitelje "Slavonski pragovi" te je nakon provedenog pregleda i ocjene ponuda odlukom broj: 11/25 od 5. studenoga 2025. odabrana ponuda ponuditelja HSB-GRADNJA d.o.o. Slavonski Brod, kao ekonomski najpovoljnija.

11. Ponuda tužitelja odbijena je kao nepravilna, odnosno kao ponuda koja nije sukladna zahtjevima i uvjetima iz dokumentacije o nabavi temeljem odredbe članka 295. u svezi s odredbom članka 3. točkom 12. ZJN-a. Ovo uz obrazloženje da tužitelj u troškovniku vodovoda i kanalizacije u poglavlju D-Sanitarije, za stavke od 01. do 20. nije upisao jedinične cijene podstavki, čime je postupio protivno odredbama tehničke specifikacije predmeta nabave.

12. Naime, točkom 3.1.2. dokumentacije o nabavi, dio I – Opći podaci o postupku nabave propisano je da se detaljne tehničke specifikacije nalaze u zasebnom prilogu te je i objavljen zasebni prilog pod nazivom "2._Tehničke specifikacije.docx" te u poglavlju naziva "Troškovnik" navedeno da ponuditelj mora ispuniti sve stavke opisane u troškovniku (iznimno, nije potrebno upisivati jedinične cijene u podstavkama kompleta u elektro troškovniku na mjestima gdje nije predviđena formula za zbroj jedinične cijene i količine, već je dovoljno upisati ukupnu cijenu kompleta, dok

podstavke sa jedinicama mjere i količinama služe samo kao orijentir što se sve nalazi u kompletu"). Dakle, predmetna iznimka odnosi se isključivo na elektro troškovnik, a ne na troškovnike vodovoda i kanalizacije (poglavlje D-Sanitarije). Tužitelj u troškovniku vodovoda i kanalizacije, a na koji se ne odnosi navedena iznimka, u poglavlju D-Sanitarije za stavke 01. do 20. nije upisao jedinične cijene podstavki, što svojim tužbenim navodima niti ne dovodi u sumnju. Stoga je ponuda tužitelja odbijena kao nepravilna, odnosno ponuda koja nije sukladna zahtjevima i uvjetima iz dokumentacije o nabavi.

13. Tužitelj pak smatra da je ovdje bilo mjesta primjeni instituta upotpunjavanja iz članka 293. ZJN-a, kojom je propisano da ako su informacije ili dokumentacija koje je trebao dostaviti gospodarski subjekt nepotpuni ili pogrešni ili se takvim čine ili ako nedostaju određeni dokumenti javni naručitelj može, poštujući načela jednakog tretmana i transparentnosti zahtijevati od dotičnih gospodarskih subjekata da dopune, razjasne, upotpune ili dostave nužne informacije ili dokumentaciju u primjerenom roku, ne kraćem od 5 dana (stavak 1.). Prema stavku 3. citiranog članka Zakona, ako javni naručitelj u postupku javne nabave ne primjenjuje mogućnost iz stavka 1. ovog članka, obvezan je obrazložiti razloge u zapisniku o pregledu i ocjeni.

14. Naručitelj je u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda, kao i u žalbenom postupku obrazložio da nije bila niti namjera niti intencija naručitelja da se iznimka uključi i u druge dijelove troškovnika, a posebno ne za komplete navedene u okviru troškovnika vodovod i kanalizacija jer se za razliku od elektro troškovnika ovi kompleti mogu ugrađivati i djelomično, budući da se montažni elementi ugrađuju po potrebi, a što je sve navedeno i u troškovniku, neki kompleti se sastoje od više elemenata koji su različitih dimenzija pa je cijena pojedine stavke jako bitna jer može dovesti do pregovaranja u vezi s kriterijem za odabir ponude. Također naručitelj je obrazložio da u tom spornom dijelu troškovnika nije bila unesena ni jedna jedinična cijena za veći broj podstavki te naručitelj iz same ponude nije mogao provjeriti bi li naknadno upisivanje tih cijena utjecalo na cijenu ponude ili strukturu predmeta nabave pa da bi traženje da ponuditelj naknadno upiše sve te cijene značilo da ponuditelj naknadno formira dio svoje ponude, što ZJN izričito zabranjuje.

15. Tužitelj pak smatra da je naručitelj primijenio institut upotpunjavanja da bi to dovelo do odabira njegove ponude kao ekonomski najpovoljnije. Međutim, osnovano tuženik ističe da je institut upotpunjavanja, a kako to proizlazi iz zakonskog izričaja odredbe članka 293. stavka 1. ZJN diskrecijsko pravo, a ne obveza naručitelja pa kako je naručitelj svoju diskrecijsku ocjenu o neprimjeni odredbe članka 293. ZJN-a obrazložio, a nije sporno da dokumentacijom o nabavi, iako su za navedene podstavke bila predviđena polja za upis cijena, nije propisano da se u tom dijelu jedinične cijene ne moraju navoditi, to je pravilno tuženik ocijenio neosnovanim prigovor tužitelja koji se odnosi na neprimjenu naprijed navedenog članka Zakona.

16. Imajući na umu navedeno, kako ponuda tužitelja nije udovoljavala traženju i zahtjevu iz dokumentacije o nabavi prema kojoj je u troškovniku vodovoda i kanalizacije u poglavlju D-Sanitarije, za stavke 01. do 20. trebalo upisati jedinične cijene podstavki, za koja su bila predviđena polja za upis cijena, to bez obzira što je tuženik u žalbenom postupku utvrdio da ne stoji razlog zbog kojeg naručitelj u konkretnom slučaju nije primijenio institut upotpunjavanja, ista ne utječe na zakonitost

osporenog rješenja, budući da ZJN ni na koji način ne nameće obvezu naručitelja primijeniti institut upotpunjavanja iz članka 293. ZJN-a jer je institut upotpunjavanja diskrecijsko pravo, ne obveza naručitelja, a kakvo shvaćanje je već izraženo u presudama ovog Suda, poslovni broj: Us II-97/2024, poslovni broj: Us II-247/2025 na koje pravilno upire tuženik.

17. Konačno, prema odredbi članka 404. ZJN-a, u žalbenom postupku tuženik postupak u granicama žalbenih navoda, a po službenoj dužnosti pazi na postupovne pretpostavke i osobito bitne povrede iz stavka 2. ovog članka. Prema odredbi članka 420. ZJN-a, u žalbenom postupku žalitelj je u žalbi dužan iznijeti sve sporne činjenice (opis nepravilnosti i obrazloženje) i za njih predložiti dokaze. Tužitelj sada u tužbi upire na načelo jednakog tretmana, smatrajući da je povrijeđena odredba članka 4. stavka 3. ZJN-a. Međutim, osnovano tuženik navodi da tužitelj predmetne navode nije isticao u žalbi, zbog čega isti ne mogu biti predmetom razmatranja u upravnom sporu pa u tom smislu pravilno upućuje na upravnosudsku praksu ovog Suda izraženu u nizu presuda (primjerice presuda, poslovni broj: Us II-286/2025, poslovni broj: Us II-165/2025, poslovni broj: Us II-10/2021, poslovni broj: Us II-218/2021 i dr.).

18. Slijedom navedenog, valjalo je pozivom na odredbu članka 116. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 5. ožujka 2026.

Predsjednica vijeća:
Marina Kosović Marković

Broj zapisa: **9-30884-4beb7**

Kontrolni broj: **0b7fd-b3b6d-6ef87**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Marina Kosović-Marković, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.